

liedje voor Ingrid

jouw hart is groot, je moederlijk
wil de wereld omhelzen zoals
kleine oude beelden die werden
opgegraven, met buiken van klei
en borsten die warme kussens zijn

een vrouw van de aarde en behoeden
is jouw aard, de angst heeft jouw armen
geheven, je wil jouw lichaam groter,
een herberg voor de zwerver, een open
haard en zelf ben je gebleven het bange
meisje dat verschrikkingen afweert,
de beelden van nieuwsberichten

hevig ben je, een droeve woede
maakt zich van jou meester:
je kan het bloeden niet aanzien,
het zwijgen van de machtelozen,
hun verstommen na de bommen
die huizen verkrumelen en verdoofde
mensen beroven van hun eigen grond

klein ben je, een angstig meisje,
maar jouw hart is groter, het wil delen
in alle leed, je bent zo'n moeder
zoals ze worden opgegraven
uit oude tijden: gebakken aarde
die één lichaam vormt, de vrucht
verbonden met de schoot, een beeld
van vrede en zijn het geen vlagen
van heimwee die ons drijven
naar deze lijven, de machtige
omarming die sterker is dan de dood?

Staf De Wilde